

Verkeerde trots

Directeur Frank Dales van De Dierenbescherming noemt het verbod op de nertsenhoudery vol trots een **historisch moment. Vanuit zijn rol kan ik dat begrijpen, maar ik ben het absoluut niet met hem eens. Het is zelfs onverstandig wat hij zegt, want met zijn trots is het dierenwelzijn niet gebaat.**

De nertsenhoudery vertrekt naar landen waar zeer waarschijnlijk het dierenwelzijn minder goed is geregeld dan in Nederland. Hij spant met zijn opmerkingen, en met hem ook de meerderheid in Den Haag, het paard achter de wagen.

Dales gaat nog een stapje verder door hardop de vraag te stellen ‘wat legitimeert of rechtvaardigt het enorme leed dat wij veel dieren aandoen?’ In mijn ogen schiet hij nu uit de bocht. Dit is een populisme van de slechte soort en een forse verdraaiing van de werkelijkheid. Wie de moeite neemt om in zijn eigen omgeving eens tien veehouderijen te bezoeken, krijgt een heel ander beeld dan Dales nu ventileert.

Onwaardig

Als hij bedoelt dat op sommige erven de veehouder best een tandje bij kan schakelen om het welzijn van zijn dieren nog meer te dienen, dan is dat al veel genuanceerder dan wat hij nu doet. Wat hij schrijft en zegt is een directeur van De Dierenbescherming onwaardig, vind ik.

Zorg voor dieren is bij boeren in goede hand. Beter dan in de natuur. De natuur is vaak wreed. Menig terreinbeheerder of natuurbeschermer wil niet ingrijpen om dierenleed te voorkomen. Denk aan de gestrande bultrug bij Texel en de dieren in de Oostvaardersplassen. Wat zou Dales daar van vinden?

Hij kan vertrouwen hebben in onze veehouders en trots zijn op hoe zij hun werk doen. Het welzijn van de dieren is in Nederland een standaard waarde in het boerenpak, net als de aandacht voor milieu, gezondheid, veiligheid, burenschap, landschap en natuur. Als LTO-portefeuillehouder Dierenwelzijn zou ik graag zien dat wij de verantwoordelijkheid voor het welzijn van landbouwhuisdieren meer naar ons toe trekken en zelf onze eigen standaarden kiezen en daar eerlijk en transparant over communiceren. Ook als het een keertje niet goed gaat.

Bregje 76

Dat wil ik graag illustreren met een eigen ervaring. Koe Bregje 76 was 10 jaar toen wij haar overnamen van mijn broer. Na een jaar was ze bij het opstaan in de stal klem komen zitten in haar ligbox en kon ze niet goed meer staan. Buiten op een grasveldje naast de stal kon ze in alle rust herstellen. Ze bleef goed eten en drinken, maar kon niet goed staan.

Wat doe je dan? De kans dat ze ooit weer normaal kon lopen werd elke dag kleiner. Maar ze bleef prima eten en drinken. De regels zeggen in zo'n situatie dat Bregje geëuthanaseerd moet worden. Wij stonden in de stand ‘hoop doet leven’, maar als op dat moment een inspecteur van de NVWA ons bedrijf had bezocht, waren we zeer waarschijnlijk in overtreding. Zo

voelde het niet. Dierenwelzijn is geen zwart-wit item.

Gidsland

Nederland is internationaal een van de gidslanden als het gaat over dierenwelzijn. LTO wil die positie graag behouden. De stelling van Frank Dales over dierenleed in de veehouderij is voor veel veehouders daarom een klap in het gezicht. Het is de verkeerde trots. Wij werken aan dierenwelzijn.

Nico Verduin
LTO Dierenwelzijn